

Sygn. akt I CSK 1623/22

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Władysław Pawlak

w sprawie z powództwa W.J. P. spółki jawnej w W.
(poprzednio P. [...] spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej
w W.)
przeciwko Miastu W.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 maja 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 21 kwietnia 2021 r., sygn. akt VI ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł, tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda W.J. P. sp. j. w W. (poprzednio P. [...] sp. z o.o. sp. kom. w W.) od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 21 kwietnia 2021 r., sygn. akt I ACa [...] Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje

potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Zatem nie w każdej sprawie, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia. W judykaturze Sądu Najwyższego, odwołującej się do orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu, jeszcze w okresie obowiązywania kasacji zostało utrwalone stanowisko, że ograniczenie dostępności i dopuszczalności kasacji nie jest sprzeczne z Konstytucją RP, ani z wiążącymi Polskę postanowieniami konwencji międzynarodowych (por. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2001 r., III CZP 49/00, OSNC 2001, Nr 4, poz. 53).

Podstawowym celem postępowania kasacyjnego jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 147).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej skarżący oparł na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Przesłanka ta nie została jednak spełniona. Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tym, że istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo, iż budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącego rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca

2008 r., III CSK 104/08, nie publ., z dnia 26 czerwca 2015 r., III CSK 77/15, nie publ., z dnia 20 maja 2016 r., V CSK 692/15, nie publ.).

Według powoda zachodzi potrzeba wykładni art. 78 ust. 1 i 2 w zw. z art. 157 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (dalej: „u.g.n.”), przy czym w zakresie art. 157 ust. 1a u.g.n. w brzmieniu obowiązującym przed jego uchyceniem z dniem 1 września 2017 r. w zakresie, w jakim operaty szacunkowe, na których oparte były wypowiedzenia opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego zostały następnie w toku postępowania przed Samorządowym Kolegium Odwoławczym - toczącym się na skutek wniosku użytkownika wieczystego o ustalenie, że aktualizacja tej opłaty jest niezasadna - ocenione negatywnie i od tego momentu utraciły charakter opinii o wartości nieruchomości, tj. opinii wydanych przed 1 września 2017 r., kiedy obowiązywał art. 157 ust. 1a u.g.n.

W ocenie skarżącego w sytuacji, gdy operat szacunkowy, na którym właściciel nieruchomości oparł wypowiedzenie dotychczasowej stawki opłaty rocznej, został negatywnie oceniony przez Komisję Arbitrażową przy [...] Stowarzyszeniu Rzeczoznawców Majątkowych, to tym samym bezskuteczne staje się wypowiedzenie opłaty rocznej.

Powyższe wątpliwości, o czym jest mowa w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, były już przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego, i tak w uchwale z dnia 7 lutego 2014 r., III CZP 111/13 wyjaśniono, że w sprawie wszczętej na podstawie wniosku, o którym stanowi art. 78 ust. 2 u.g.n., sąd rozpoznaje kwestię aktualizacji opłaty rocznej na skutek wypowiedzenia jej dotychczasowej wysokości przez właściciela nieruchomości i określa wysokość należnej opłaty obowiązującej od dnia 1 stycznia roku następującego po dokonaniu wypowiedzenia, przy czym sąd nie może ograniczyć się do oceny skuteczności lub bezskuteczności wypowiedzenia wysokości opłaty rocznej, lecz powinien określić wysokość tej opłaty w sposób wiążący dla stron stosunku użytkowania wieczystego, bowiem swoim orzeczeniem o charakterze konstytutywnym zastępuje odpowiednie oświadczenie woli użytkownika wieczystego. Ponadto jak Sąd Najwyższy wskazał w wyroku z dnia 23 września 2009 r., I CSK 45/09, w postępowaniu o ustalenie

wysokości opłaty rocznej wystąpienie przesłanek aktualizacji opłaty rocznej może być dowodzone przez właściciela nieruchomości przy pomocy wszelkich dostępnych środków dowodowych dopuszczonych w postępowaniu rozpoznawczym.

Z tych względów, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego orzekł na podstawie art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., art. 398²¹ k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c. Na zasądzone koszty składa się wynagrodzenie za zastępstwo procesowe ustalone według minimalnej stawki taryfowej (§ 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, jedn. tekst: Dz. U. z 2018, poz. 265).

a.s.